

ఇంజక్షన్లు వాడకుండా వాళ్ల అమ్మాయి జబ్బుకుదిర్చిన ఇంటిడాక్టరు.

వాళ్లమ్మాయి జబ్బుకి తగ్గడాక్టరు

(చిన్న కథ)

రచయిత

శ్రీమతి బులుసు ప్రకాశమ్మ

నాడెం చూడడానికి వచ్చే తెనుగు వైద్యులతోటి, సానుభూతి చూపించడానికి వచ్చే ఇరుగుపొరుగు వారితోటి వారిల్లు చాలా గడబిడగావుంది. అందగిముఖాలు నిరాశనే చూపిస్తున్నాయి.

౨

రామారావుగారు కాకినాడలో పేరుపొందిన వకీలు. ధనసంపదన లో ఆయన మధ్యమశ్రేణిలో వాడైనా - మంచితనము పరోపకారము, నలుగురితో ఐకమత్యము, వీట్లలో మాత్రము ఆయనపేరు ఉత్తమశ్రేణిలోనే వుంటుంది. ఆయనవల్ల యితో ఆంతో ఉపకారం పొందనివాళ్లు సామాన్యంగా వుండరు. ఆయనభార్య సీతమ్మ భర్తకు అన్నివిధాలా అనుకూలవతివన భార్య. ధార్మిక విషయములపట్ల రామారావుగారు కానీ ఖర్చుచేద్దామన్నచోట ఆవిడ అర్థణా ఖర్చుచేద్దా మంటుంది.

లక్ష్మీ రామారావుగారి ఏకపుత్రిక నిజానికి రామారావుగారు పూర్వచారాల్ని అతిక్రమించలేని వాడైనప్పటికి శారదాశాసనాన్ని మాత్రం ధిక్కరించలేక పోవడం చేత లక్ష్మీపెళ్లి పద్నాలుగో వచ్చేదాకా ఆపడం వారికి తప్పింది కాదు భార్యభర్త లద్దయా వివేకవంతులవడంచేత లక్ష్మీపెళ్లివిషయంలో వారేమీ గొంతుకొరి

ఠి
'ముత్యంలాంటి పిల్ల'
'ఆదంపతులికి రాతగ్గ కష్టం
దు ఇది.'
'కాకపోయినా అన్ని మారా
యళ్ళతో అయిన పెళ్ళి ఇంతకం
దు'
'ఏరికోరి చేసుకున్నందుకు, మ
మొగుడూ, పెళ్లాం మొహాలేనా
నానుకోలేదు.'
'ఆపూదూడా వుండగా మధ్యని
ంజార్చినట్లు వాళ్ళకీ వాళ్ళకీ ఏ
రా లేకపోయినా మధ్యవచ్చిన
ష్ట హంగామా ఎక్కువైంది.'
కనాటి సాయంత్రం ఆరుగం
లవేళ కొందరు స్త్రీలు రామా
ావుగారి యింటినుంచి పైవిధం
ా మాట్లాడుకుంటూ ఇళ్లకు జేరు
న్నారు.
సంక్రాంతిపండగ సందడులు
ార్చిఅయి వారంగోజుతానోంది.
లు ఎస్.ఎ లు పూర్తిచేసు
ఉర్వోగప్రయత్నాల గొప్పన్న

అల్లుళ్లు కొందరు యింకా అత్తవా
రిళ్లలోనే వున్నారు పండగకు రెం
డురోజులు ముందే ఉట్ల కెక్కిన అరి
శెలబిందెలు యింకా క్రిందకు దిగ
లేదు విద్యులవారి అంపకాల
సందడిలో వున్న కొందరి యిళ్లల్లో
బొమ్మలకొలుపులు యింకా బల్లల
మీదే వున్నాయి. పండగకు అల్లు
ళ్ల పరిశీలన నిమిత్తం తెచ్చిన బట్ట
లమాటలు కొట్లకు యింకా జేర
లేదు బొమ్మలనోములు రేపటితో
ఆఖరు. బాలికలు కొందరు వాలా
డింపు ప్రయత్నంలో బంతిపూల
కోసం అదే పనిగా అందరిళ్లకూ
తిరుగుతూ వున్నారు. రామారావు
గారింట్లో పండగసందడు లేమీ
కనిపించడంలేదు రెండురోజులై
వారింట్లో పొయ్యి రాజలేదనే చెప్ప
వచ్చు. వారికుమార్తె లక్ష్మీకి వా
రంగోజులై చాలా జబ్బుగావుంది.
రోగిస్థితి ఒకరోజుకంటే ఒకరోజు
మరీ ఆందోళనకి కారణమవుతోంది
వచ్చేపోయే డాక్టర్లతోటి, చేతి

లు వెల్లుకోలేకు అగ్నూయికి చ్చితే, మాకుచచ్చినట్టే అనేది తమ్ము రామా రావుగారి అల్లుడు శ్వనాధం విశ్వనాధం బి.వి, మొ టటి సంవత్సరం చదువుతున్నాడు. గాలుకు దరిదాపుగా పదిపేను కందలు వచ్చే భూములు అతిడి కు న్నాయి. విశ్వనాధం చదువు ఫా రాలలో వుండగానే తండ్రి గతిం గడం, నాటినుంచీ మేననూమ శే పయ్యే ఆతడి భాద్యత అంతా వహించడం, అనుకోకుండా జరిగి పోయాయి విశ్వనాధంతల్లి చాలా అమాయకురాలు దేనికేనా మన సులో మధనపడుతుందిగాని ఆన్న ందట నోరువత్తలేదు ఏమేనా అంటే మీతిప్పలేవో మీ రేపడగ డని వ్యవహారాలు చక్కపెట్టడం మానేస్తాడేమోనని ఆవిడభయం-

విశ్వనాధానికి తనచదువు గొడ వకో ఇతరగొడవలేమీపట్టవు. ఈ కాలపు యువకులందరిలాగే విశ్వ నాధానివికూడా అన్నీ నూత్నాశ యాలు. రామకృష్ణపరమహంస, వివేకానందుడుఅంటే అతడికిచాలా గురి 'పదినూటలుచెప్పడంకంటె ఒకపనిచేసిచూపడంమంచి' దంటా డు విశ్వనాధం. శేషయ్య ఆరు మూడుచేసినా! మూడారుచేసినా! చూసీచూడనట్టు పూరుకోవడం, విశ్వనాధానికి తప్పనిసరిగా స్వభావ మైపోయింది. ఒళ్ళి లక్ష్మీ పెళ్ళివిష యంబోనూత్రం మేననూమనూ టని వ్యతిరేకించడంతప్పిందికాదు. అతడికి రెండువేలేనాకట్నంలేదీ

పెళ్లమిటంటాడు శేషయ్య. 'కట్నంపుచ్చుకోడం నాసిద్ధాం తానికి వ్యతిరేకిం' అంటాడు విశ్వ నాధం.

'నిన్నగాక మొన్నటి కుర్రకుంక లకి సిద్ధాంతాలుకూడాట. ఆవేళ పెళ్ళికూతురు చూపులకి వెళ్ళినప్పు డు ఆపిల్లా, వీడూ ఆనవ్వలూ' ఆ గంతులూ! అప్పుడే అనుకున్నాను నేను వీడేవోమాయల్లో పడిపోతు న్నాడని' అంటాడు శేషయ్య.

చివరికి రామా రావుగారిమాట నేర్చు మంచితనంవల్లనై తేనేమి, విశ్వనాధం పట్టుదలచేతనై తేనేమి తథాస్తు ఆనుకోడం తప్పిందికాదు శేషయ్యకి మేనల్లుడి మైనాత్రి వదిలేకోవున ఎల్లొకైనా నాలుగు వేలు వెనక వేసుకుందామనే తలం పుతోవున్న శేషయ్యకి ఈకట్నం పుచ్చుకోకపోవడమనేది గండకత్తె రైంది. తండ్రిలేని పిల్లవాడివేపున వెడుతున్నాడుగనుకానూ, పిల్ల వాడి ప్రధానసంరక్షకుడు కాబట్టిని వియ్యంకుడి గౌరవాలన్నీ తానేహం దవచ్చులే అని సమాధానపడ్డాడు. కట్నాలులేకుండా పెళ్లిళ్లు కుదిరిన చోట లాంఛనాలు బాగాజరుపుతా రని అతడు వినివున్నాడు ఆడబడు చు వేరేలేదుగనుక తనకూతుర్నే ఆడబడుచుస్థానంలో కూచోబెట్టి ఆలాంఛనాలన్నీ తానే రాబడుదా మనికూడా శేషయ్యకు ఆలోచన కలిగింది.

అయిదురోజులూ పెళ్ళియితే చాలావై భవంగాజరిగిందిగాని శేష

య్యకుమాత్రం అనుకున్నముచ్చ ఒళ్ళిటేనా తీరలేదు అప్పగింత లో రామా రావుగారు శేషయ్య పెట్టిన శేలంచాపు ఆతగాణ్ణి ఏమి మెత్తబగచలేకపోయింది. ఇది గతించినవిషయం.

3
లక్ష్మీ వెండ్లి అయి కాలము

నిద్రతేమి

దినమంతయు విశేషముగ పని చేయుటచే అలసట చెందిన సు ములను నీవు విశ్రాంతి తీసికొను రాత్రి సమయామున సౌమ్యపరిచి, వానికి తిరిగి బలము కలిగించి, త్రొత్త ఓజస్సునిచ్చి, పోయిన శక్తిని తిరిగి పూరించి, నీకు సుఖ నిద్ర కలుగునట్లు చేయుటకు

జీవామృతం

ఆ మో ఘ మై న ర సా య న ము

ప్రతిదినము పడుకకు చేరుటక ముందు ఒకటి లేక రెండు స్నానం చొప్పున పుచ్చుకొనుచుండుచో అద్భుతముగ పనిచేయును

మైమలచిననిద్రయ మంచి ఆరోగ్యమ హాస్యఘృక్చరణ్ణ

ఆయుర్వేదాశ్రమము

మ ద రా సు.

రెండేళ్లు జరిగాయి విశ్వనాథం రిగి అత్తవారింటికి వపండగకూ, ఖిరికి మనుగుడుపుల కేనారాలేదు. రామారావుగారు స్వయంగా మూస, నాలుగుసార్లైనా వెళ్లాడు అల్లుళ్ళికి పిలవడానికి. శేషయ్య 'నాదేముంది మీయిష్టం మీఅల్లుడియిష్టం' అంటాడు. వియ్యపురాలు ఏదో అసబోయి, మళ్ళీ అన్నవేపుచూశి పూరుకుంటుంది. విశ్వనాథం అసలు కనబడడు. ఏదో పూరు వెళ్లేడంటారు, ఇధితంతు. లక్ష్మీయీ ఏడు బొమ్మలనోముపట్టలేదు. ఎప్పుడూ చూసినా మానంగా ఏదో ఆలోచిస్తున్నట్టు వుంటుంది ఈమారు కూడా రామారావుగారు విశ్వనాథాన్ని పిలవడానికి వెళ్లి ముఖమింత చేసుకుని వచ్చేశాడు.

పండగ మూడురోజులూ ఏదో విధంగా గడిచిపోయాయి. కనుమునాడురాత్రికే లక్ష్మీకి కొద్దిగా జ్వరం అంకురించింది. మొదట పండగల్లో ఏవో అవీ యివీ తినడంచేత వచ్చిందనుకున్నారు. గాని నాలుగైదురోజుల్లోనే వ్యాధితేలికైంది. శాదనితేలింది. వచ్చేపోయే డాక్టర్లకి మితిలేదు. అసలు, జబ్బు ఇది అని ఎవరూ నిర్ణయించలేకుండా వున్నారు 'ఏదో గుండెజబ్బు బాపతు' అంటాడు జిల్లా డాక్టరు 'రేపటిదాకా గడిస్తే. కొత్త ఇంజక్షన్లు వులువస్తాయి వాడిమాస్తాను. ఆపైన భగవదేచ్చ' అంటాడు. కొనే నీసాలు కొంటున్నారు పోసేమందులు పోస్తున్నారు. లక్ష్మీస్థితిమాత్రం

కుండల్లోకివచ్చింది. నాడికూడా చాలాసీరశించిందంటాడు. తెనుగువైద్యుడు వెంకటాచార్యు లక్ష్మీ ఎంతసేపూ కళ్లుమూసుకుని తన బాధేదో తానుపడడమేగాని తల్లితోనేనా ఒళ్ళిక్షణం పలకడంలేదు.

'ప్రాణం వున్నంతసేపూ పిలిస్తే పలక' మంటుంది సీతమ్మ. రాత్రి పన్నెండు గంటతాతుంది. రామారావుగారింట్లో చాలానిశ్చబ్దంగా వుంది. వచ్చేపోయేవారి సందడి ఇప్పుడిప్పుడే కాస్త తగ్గింది లాంతర్లు రెండు పెద్దవిగా వెలుగుతూ వున్నాయి అశిస్తెంటు డాక్టరొకడు పడకకుర్చీమీద కాళ్లుజూపుకుని రెండు మూడు సిగరెట్ల సహాయంతో నిద్దరపోతున్నాడు. ప్రక్కనే ఇంజక్షన్ పరికరాలతో వున్న మందుల బాగీ తెరచిపెట్టివుంది. వెంకటాచార్యులు 'నావనేమన్నావ్రంతు లేపండి' అని చెప్పి మందులసంచి తలక్రింద పెట్టుకుని తుంగచాపమీద కాళ్లుజూపుకు పడుకున్నాడు. మధ్య, మధ్య ఆతడి గుర్రుమాత్రం నిశ్శబ్దాన్ని భంగంచేస్తోంది. రామారావుగారు, శీతమ్మ లక్ష్మీ మంచందగ్గర ఒకరివేపు ఒకరు చూస్తూ కూచున్నారు. అప్పుడు ఆ తంపతుల కిద్దరకూ ఏమిమాటలు జరుగుతున్నాయో యవి వారికే గాని యితరులకు వినపడ్డంలేదు.

'ఎంతలో ఎంతముంచుకువచ్చిందండీ!'
'విధికృతం! అడ్డవాడులేదు'
'నాబిడ్డ నాకు దక్కుతుందా?'

'ఎవర్నడగం? ఆరామచంద్రమూర్తి అడ్డపడాలిగాని'

'హుః- ఎంత ముచ్చటపడింది, బిడ్డ. మళ్ళీ మొగుడు మొసాం చూడనేనా లేదు.'

'ముందే నీతో చెబితే బాధపడతానని చెప్పలేదు. ప్రొద్దున్న విశ్వనాథానికి తెలిగ్రాం ఇచ్చాను చూడదలచివచ్చాళ్లు రావలసింది అని ఇచ్చాను. 'ఇంతకంటే మనం ఏంజేస్తాం? పాపం అతడిమనస్సులో ఎంతగా పడుతున్నాడో! ఒకళ్లలాంటివాడు కాడతను. అంతా ఆశేషయ్యగాడి కుట్ర.'

'ఒకళ్లననే దేముందీ, మనకర్త. నాయనా వెంకటేశ్వర్లు! తం విశ్వనాథం చచ్చి నాబిడ్డకంటబడి తెల్లారేటప్పటికి మాలక్ష్మీ జబ్బు తిరుగు మొసాంబడితే, నీకోండ్కుతాం. నీశనివారాలుంటాం .

'అదుగో మళ్ళీ వెర్రిలో బడుతున్నావు. ఇందుకే నీతో'

ఇంతలో వీధితులుపు యెవరో కొట్టినట్టయింది. వచ్చినవారెవరో తెలియదుగాని తలుపుమాత్రం ఉండుండి మెల్లగా కొడుతున్నారు.

ఎవరో పొరుగువాళ్లు మళ్ళీ వచ్చారనుకుంటూ, సీతమ్మ తలుపు తియ్యడానికి లేచింది. విశ్వనాథం వచ్చాడేమో అని ఓపక్క మనస్సు అందిగాని అల్లా ఎందుకొతుందని రెంపోపక్క మనస్సు సమాధానం చెప్పింది.

సీతమ్మ తలుపు ఇంకా తీశిందో
[౪౫-౪ పేజీ చూడుడు.